

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาเชิงประเมิณการเอนทรานซ์ระบบใหม่ ในทัศนะของนักเรียน ครู ผู้ปกครอง ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างขนาดโรงเรียนกับระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม และผลกระทบของการเอนทรานซ์ระบบใหม่ต่อคุณลักษณะการเรียนรู้ของนักเรียน พฤติกรรมการสอนของครู และการบริหารงานวิชาการ ตลอดจนข้อคิดเห็นต่าง ๆ ต่อการเอนทรานซ์ระบบใหม่

ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยข้อมูล 3 ชุด ชุดแรกได้แก่ความคิดเห็นของนักเรียน ครูและผู้ปกครองต่อการเอนทรานซ์ระบบใหม่ ชุดที่สองได้แก่ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม 5 ภาคเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2542 เขตจังหวัดสงขลา ชุดที่สามได้แก่ข้อมูลสัมภาษณ์ของฝ่ายวิชาการ ครูสอนวิชาหลักที่ใช้สอบเอนทรานซ์ และนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ตัวแปรอิสระได้แก่ ขนาดโรงเรียน ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักเรียน ประสิทธิภาพการสอนของครู ตัวแปรตาม ได้แก่ความคิดเห็นของนักเรียนครูและผู้ปกครองต่อการเอนทรานซ์ระบบใหม่ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้โปรแกรม SPSS/ PC + ในการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบเอฟ (F-test) การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe) ทดสอบไค-สแควร์ (Chi - Square test) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Kendall -s tau นอกจากนี้ได้ทำการวิเคราะห์เนื้อหาในข้อมูลการสัมภาษณ์และความคิดเห็นเพิ่มเติม

ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอข้อมูลออกเป็น 3 ตอน ตอนแรกเป็นผลการวิเคราะห์การเอนทรานซ์ระบบใหม่ในทัศนะของนักเรียน ครู และผู้ปกครอง ตอนที่สองเป็นผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างขนาดโรงเรียนและค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักเรียน และตอนที่สามเป็นผลการวิเคราะห์ผลกระทบการเอนทรานซ์ระบบใหม่ต่อพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน พฤติกรรมการสอนของครู และการบริหารงานวิชาการ ผลการวิเคราะห์สรุปผลได้ดังนี้

1. โดยภาพรวมนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความเห็นด้วยต่อการเอนทรานซ์ระบบใหม่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่

อยู่ในโรงเรียนขนาดต่างกัน และระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่างกัน พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาแยกเป็นประเด็นพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความเห็นด้วยเป็นอย่างมากต่อการเอนทรานซ์ระบบใหม่ในประเด็นการสอบวัดความรู้โดยใช้แบบทดสอบเลือกตอบทั้งหมด การจัดสอบวัดความรู้ปีละ 2 ครั้ง การเก็บคะแนนผลสอบไว้ใช้เป็นเวลา 3 ปี การแจ้งผลคะแนนการสอบล่วงหน้าก่อนที่จะให้เลือกคณะ การให้เลือกเข้ามหาวิทยาลัยได้ 4 อันดับ ควรมีการจัดคุณภาพโรงเรียน และครูในแต่ละโรงเรียนที่สอนรายวิชาเดียวกันมีความเข้มงวดในการให้ระดับคะแนนไม่เท่ากัน สำหรับประเด็นอื่น ๆ ได้แก่ การใช้ค่าตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์และค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมมาร่วมตัดสินโดยให้น้ำหนักอย่างละ 5% การใช้รูปแบบทดสอบอื่น ๆ ที่มีใช้แบบทดสอบเลือกตอบ ข้อสอบแต่ละข้อให้คะแนนต่างกันตามความยากง่าย แบบทดสอบคัดเลือกรายวิชาจำแนกเด็กเก่ง-อ่อนได้ดี การจัดสอบวัดความถนัดเฉพาะปีละ 1 - 2 ครั้ง การจัดสอบวัดความรู้ครั้งละไม่เกิน 3 วัน วิชาหลักและวิชาเฉพาะเก็บ 90 % การใช้คะแนนสอบคัดเลือกรายวิชาในการตัดสินผลการสอบคัดเลือกรายวิชาเข้ามหาวิทยาลัย ทุกรายวิชาควรกำหนดเกณฑ์ขั้นต่ำ 30 คะแนน ควรจัดสอบวิชาหลักปีละ 4 ครั้ง ควรใช้ค่าตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์และค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมร่วมตัดสินโดยให้น้ำหนัก 25 % นักเรียนที่จบไม่ทันคิดเปอร์เซ็นต์ไทล์กับนักเรียนรุ่นต่อไป คุณภาพของข้อสอบแต่ละโรงเรียนระดับความยากง่ายแตกต่างกันมาก เนื้อหาที่ครูสอนเพียงพอต่อการตอบข้อสอบคัดเลือกรายวิชา แบบทดสอบวัดความรู้ออกเกินหลักสูตรที่กำหนด แบบทดสอบคัดเลือกรายวิชาแต่ละครั้งควรมีความยากง่ายเท่ากัน การคิดคะแนนวิชาสังคมศึกษาและวิชาภาษาไทยแก่ผู้สอบทุกคณะ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความเห็นด้วยในระดับปานกลาง

2. โดยภาพรวม ครูที่สอนมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความเห็นด้วยต่อการเอนทรานซ์ระบบใหม่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่สอนในโรงเรียนขนาดต่างกัน พบว่าความคิดเห็นไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูมีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน พบว่าครูที่มีประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 10 ปี จะเห็นด้วยต่อการเอนทรานซ์ระบบใหม่มากกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 10 ปี และครูที่มีประสบการณ์ในการสอน 1 - 5 ปี จะมีความเห็นไม่แตกต่างจากครูที่มีประสบการณ์ในการสอน 6 - 10 ปี เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นพบว่า ครูมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความเห็นด้วยเป็นอย่างมากต่อการเอนทรานซ์ระบบใหม่ในประเด็นรูปแบบของแบบทดสอบคัดเลือกรายวิชาควรใช้รูปแบบผสมผสานระหว่างแบบเลือกตอบ และแบบเติมคำ

แบบทดสอบคัดเลือกสามารถจำแนกเด็กเก่ง - อ่อน ได้ดี การจับสอบวัดความรู้ปีละ 2 ครั้ง การรู้คะแนนสอบล่วงหน้าแล้วจึงเลือกคณะ การเลือกสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ 4 อันดับ ทุกรายวิชาควรมีเกณฑ์คะแนนขั้นต่ำไม่น้อยกว่า 30 คะแนน คุณภาพของข้อสอบแต่ละโรงเรียนในรายวิชาเดียวกันระดับความยากแตกต่างกันมาก ครูแต่ละโรงเรียนที่สอนรายวิชาเดียวกันมีความเข้มงวดในการให้ระดับคะแนนไม่เท่ากัน สำหรับประเด็นอื่น ๆ ได้แก่ การใช้ค่าคะแนนเปอร์เซ็นต์ไทล์และค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมร่วมตัดสินโดยให้น้ำหนัก อย่างละ 5 % ควรใช้คะแนนสอบคัดเลือกเท่านั้นในการตัดสินผลการสอบเข้ามหาวิทยาลัย ควรใช้ค่าคะแนนเปอร์เซ็นต์ไทล์และค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมร่วมตัดสินโดยให้น้ำหนัก 25 % การใช้รูปแบบของแบบทดสอบเฉพาะรูปแบบใดเพียงรูปแบบเดียว ข้อสอบแต่ละข้อให้คะแนนต่างกันตามความยากง่าย การจับสอบวัดความรู้ครั้งละไม่เกิน 3 วัน การจับสอบวิชาหลักปีละ 4 ครั้ง การจับสอบวิชาเฉพาะปีละ 1-2 ครั้ง การเก็บคะแนนผลการสอบไว้ใช้ 3 ปี วิชาหลักและวิชาเฉพาะเก็บ 90% ควรมีการจัดระดับคุณภาพโรงเรียนนักเรียนที่จบไม่ทันกำหนดคิดเปอร์เซ็นต์ไทล์กับนักเรียนรุ่นต่อไป เนื้อหาของแบบทดสอบคัดเลือกวัดความรู้เกินหลักสูตร เนื้อหาที่ครูสอนเพียงพอต่อการตอบข้อสอบคัดเลือกเข้า แบบทดสอบวัดความรู้แต่ละครั้งควรมีระดับความยากง่ายเท่า ๆ กัน ควรคิดคะแนนวิชาสังคมศึกษาและภาษาไทยแก่ผู้สอบทุกคน ครูที่สอนมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความเห็นด้วยในระดับปานกลาง

3. โดยภาพรวม ผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความเห็นด้วยต่อการเอนทรานซ์ระบบใหม่ในระดับปานกลางค่อนข้างสูง เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีนักเรียนในปกครองอยู่ในโรงเรียนขนาดต่างกัน พบว่า ผู้ปกครองที่มีนักเรียนในปกครองอยู่ในโรงเรียนขนาดต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเอนทรานซ์ระบบใหม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่ผู้ปกครองที่มีนักเรียนในปกครองในโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษและขนาดใหญ่ จะมีความคิดเห็นต่อการเอนทรานซ์ระบบใหม่ต่างจากผู้ปกครองที่มีนักเรียนในปกครองขนาดเล็ก นอกจากนี้เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีนักเรียนในปกครองที่มีผลการเรียนต่างกัน พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่ผู้ปกครองนักเรียนที่มีนักเรียนในปกครองมีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม 3.00 - 4.00 จะมีความเห็นด้วยต่อการเอนทรานซ์ระบบใหม่มากกว่าผู้ปกครองนักเรียนที่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระหว่าง 1.00 - 2.99 เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นพบว่าผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีความเห็นด้วยเป็นอย่างมากต่อการเอนทรานซ์ระบบใหม่ในประเด็นการคิดน้ำหนักจากค่าระดับคะแนนเฉลี่ย

สะสมตลอดหลักสูตร (GPAX) และค่าตำแหน่งเปอร์เซ็นต์รวม 10 % การเปิดโอกาสให้สอบวิชาหลัก 2 ครั้ง การเก็บคะแนนผลสอบไว้ใช้ 3 ปี และการประกาศคะแนนให้นักเรียนทราบล่วงหน้าก่อนให้เลือกคณะ สำหรับประเด็นการสอบวิชาเฉพาะ(เช่นวิชาความถนัดทางสถาปัตยกรรมศาสตร์) ที่จัดสอบปีละ 1 ครั้ง ผู้ปกครองเห็นด้วยในระดับปานกลาง นอกจากนี้ ผู้ปกครองร้อยละ 76.1 เห็นว่าคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนในจังหวัดสงขลาไม่เท่าเทียมกัน

4. จากการเปรียบเทียบค่าร้อยละของจำนวนนักเรียนที่ได้รับระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมในแต่ละขนาดโรงเรียน พบว่า ลักษณะการกระจายระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมของโรงเรียนขนาดต่างกันจะแตกต่างกัน โดยที่การกระจายระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมของโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษจะแตกต่างจากโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก โดยที่โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษจะมีร้อยละของผู้ได้ระดับคะแนน 2.00 – 2.99 สูงที่สุด สำหรับโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก จะมีร้อยละของผู้ได้ระดับคะแนน 1.00 – 1.99 สูงที่สุด นอกจากนี้โรงเรียนขนาดเล็กมีแนวโน้มของการให้ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมสูงกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดกลาง เมื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างขนาดโรงเรียนและการได้ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม พบว่า ขนาดโรงเรียนกับการได้ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่มีขนาดความสัมพันธ์เป็นไปในทางบวกมีค่าเท่ากับ 0.207

5. โดยภาพรวมพบว่านักเรียนมีความเห็นว่าการเอนทรานซ์ระบบใหม่มีผลกระทบต่อคุณลักษณะในการเรียนของตนเองในระดับปานกลางค่อนข้างสูง เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนต่อคุณลักษณะในการเรียนของนักเรียนในโรงเรียนขนาดต่างกัน พบว่านักเรียนจะมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษมีความเห็นด้วยว่าการเอนทรานซ์ระบบใหม่มีผลกระทบต่อคุณลักษณะในการเรียนมากกว่านักเรียนโรงเรียนขนาดเล็ก และเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนมีผลการเรียนต่างกัน พบว่า นักเรียนทุกระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมมีความเห็นว่าการเอนทรานซ์ระบบใหม่มีผลกระทบต่อคุณลักษณะการเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่านักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความเห็นสอดคล้องกันในระดับสูง ว่าการเอนทรานซ์ระบบใหม่มีผลกระทบต่อคุณลักษณะในการเรียนในประเด็นทำให้นักเรียนตั้งใจในการสอบมากขึ้น เห็นความสำคัญของคะแนนจิตพิสัยเพิ่มขึ้น กังวลกับเกรดที่จะได้รับมากขึ้น นักเรียนมีการแข่งขันกันมาก สำหรับประเด็นความตั้งใจเรียนมากขึ้น และความเคารพเชื่อฟังครูมากขึ้น มีผลกระทบในระดับปานกลางค่อนข้างสูง และในประเด็นการขาดเรียนในวิชาต่าง ๆ ลดลง มีความ

เห็นแก่ตัวมากขึ้น ต้องเรียนพิเศษมากขึ้น และสนใจทำกิจกรรมของโรงเรียนมากขึ้น มีผลกระทบในระดับปานกลาง

6. โดยภาพรวมครุมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่าการเอนทรานซ์ระบบใหม่ทำให้นักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงคุณลักษณะการเรียนรู้ในทุก ๆ ด้านในระดับปานกลาง (ความตั้งใจเรียนมากขึ้น การขาดเรียนลดลง ความเคารพเชื่อฟังมากขึ้น ความตั้งใจในการสอบมากขึ้น การเห็นความสำคัญของคะแนนจิตพิสัยมากขึ้น ความกังวลกับเกรดที่นักเรียนจะได้รับมากขึ้น ความเห็นแก่ตัวมากขึ้น เรียนพิเศษกววิชามากขึ้น แข่งขันกันมากขึ้น และสนใจทำกิจกรรมโรงเรียนมากขึ้น) เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อคุณลักษณะในการเรียนของนักเรียนในโรงเรียนขนาดต่างกัน พบว่าครูจะมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่ครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษจะมีความคิดเห็นในเรื่องของการเปลี่ยนแปลงคุณลักษณะในการเรียนของนักเรียนแตกต่างจากครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดกลาง และขนาดเล็ก ในลักษณะที่ครูในโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษจะเห็นด้วยว่าการเอนทรานซ์ระบบใหม่มีผลกระทบต่อคุณลักษณะในการเรียนของนักเรียนมากกว่า เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกันต่อผลกระทบของการเอนทรานซ์ระบบใหม่เกี่ยวกับคุณลักษณะในการเรียนของนักเรียนพบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

7. โดยภาพรวมผู้ปกครองนักเรียนมีความเห็นสอดคล้องกันว่าการเอนทรานซ์ระบบใหม่มีผลกระทบต่อคุณลักษณะในการเรียนของนักเรียนในระดับปานกลาง โดยเฉพาะในประเด็นการให้เวลาต่อการเรียนมากขึ้น ผู้ปกครองจะเห็นด้วยในระดับปานกลางค่อนข้างสูง เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อคุณลักษณะในการเรียนของนักเรียนในโรงเรียนขนาดต่างกัน พบว่าผู้ปกครองนักเรียนที่อยู่ใน โรงเรียนขนาดต่างกันจะมีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะในการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่ผู้ปกครองของนักเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ และขนาดใหญ่มีความเห็นด้วยว่าการเอนทรานซ์ระบบใหม่มีผลกระทบต่อเปลี่ยนแปลงคุณลักษณะในการเรียนของนักเรียนในทางที่ดีขึ้น มากกว่าผู้ปกครองของนักเรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีนักเรียนในปกครอง ซึ่งมีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีนักเรียนในปกครองที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมสูง (3.00 - 4.00) จะเห็นว่าการเอนทรานซ์ระบบใหม่มีผลกระทบต่อคุณลักษณะในการเรียนของนักเรียนทางที่ดีขึ้น มากกว่าผู้ปกครองที่มีนักเรียนที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปานกลาง และต่ำ

8. การเอนทรานซ์ระบบใหม่มีผลกระทบทำให้ครูเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนในระดับต่าง ๆ กันถึงร้อยละ 93.7 โดยเปลี่ยนแปลงในลักษณะดังนี้

- ด้านวิธีสอนเน้นให้นักเรียนปฏิบัติมากขึ้น ร้อยละ 48.2 และเน้นทฤษฎีเท่ากับการปฏิบัติ ร้อยละ 39.8 สำหรับในรายวิชาที่มีภาคปฏิบัตินั้นครูจะมีการเปลี่ยนแปลงน้ำหนักคะแนน โดยจะให้น้ำหนักคะแนนในการปฏิบัติมากขึ้นร้อยละ 48.0 และให้น้ำหนักคะแนนภาคปฏิบัติใกล้เคียงกับภาคทฤษฎี ร้อยละ 34.2 ในการปฏิบัติครูส่วนใหญ่ (ร้อยละ 77.4) ก็จะมีการแจ้งเกณฑ์ให้ทราบล่วงหน้าทุกครั้งอย่างชัดเจน

- มีการปรับปรุงเนื้อหา โดยเปลี่ยนแปลงในระดับมากร้อยละ 44.0 ระดับปานกลางร้อยละ 36.6 ระดับมากที่สุดร้อยละ 13.4 และมีครูเพียงร้อยละ 2.3 ที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลง มีครูถึงร้อยละ 55.1 ที่ไม่แน่ใจว่าเนื้อหาที่สอนมีความเพียงพอต่อการตอบแบบทดสอบคัดเลือกเข้า ครูร้อยละ 37.0 ที่เห็นว่าสอนเนื้อหาที่มีความเพียงพอต่อการตอบข้อสอบคัดเลือกเข้า ครูร้อยละ 7.9 ที่เห็นว่าเนื้อหาที่ตนสอนไม่เพียงพอต่อการตอบข้อสอบคัดเลือกเข้า ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของนักเรียนและผู้ปกครองส่วนใหญ่ (ร้อยละ 52.8 และร้อยละ 51.9 ตามลำดับ) ที่ไม่แน่ใจและเห็นว่าเนื้อหาที่ครูสอนไม่เพียงพอต่อการตอบข้อสอบคัดเลือก สาเหตุที่ครูไม่แน่ใจ/เห็นว่าการสอนของตนมีเนื้อหาไม่เพียงพอ เนื่องจากครูมีความเห็นว่าเนื้อหาหลักสูตรกำหนดไม่ลึกแต่ข้อสอบคัดเลือกออกลึกมาก ร้อยละ 45.2 ข้อสอบออกเกินหลักสูตร ร้อยละ 28.9 และเนื้อหาหลักสูตรไม่สอดคล้องกับเวลาที่กำหนดร้อยละ 20.4 ครูมีความรู้ไม่เพียงพอกับหลักสูตร ร้อยละ 1.8 และโรงเรียนมีปัจจัยสนับสนุน (หนังสืออ่านเพิ่มเติม ห้องปฏิบัติการ) ไม่เพียงพอ ร้อยละ 3.7 โดยที่จำนวนรายวิชาที่นักเรียนเห็นว่าครูให้ความรู้ไม่เพียงพอต่อการสอบจำนวน 1 - 2 รายวิชาร้อยละ 35.7 มีจำนวน 3 - 4 รายวิชาร้อยละ 44.0

- การสอนใช้วิธีการสอนแบบผสมผสานหลายรูปแบบ (บรรยาย ให้ปฏิบัติเอง แบ่งกลุ่มอภิปราย รายงาน) ถึงร้อยละ 80 มีเพียงร้อยละ 20 ที่สอนโดยเน้นการบรรยาย

- การสร้างแบบทดสอบ ครูมัธยมศึกษาตอนปลายพยายามใช้รูปแบบของแบบทดสอบให้สอดคล้องกับแบบทดสอบคัดเลือกเข้า โดยที่รูปแบบของแบบทดสอบที่นิยมใช้ระหว่างภาคเรียนและปลายภาคเรียนคือ รูปแบบเลือกตอบ ซึ่งจะมีรูปแบบอื่น ๆ ผสมผสานบ้าง

- ระดับความยากของแบบทดสอบ ครูสร้างข้อสอบมีระดับความยากลดลง (ข้อสอบยากขึ้น) ร้อยละ 33.0 ระดับความยากเพิ่มขึ้น (ข้อสอบง่ายขึ้น) ร้อยละ 21.7 โดยที่นักเรียน

ร้อยละ 64.9 เห็นว่าข้อสอบระหว่างภาคเรียนส่วนใหญ่จะมีระดับความยากปานกลาง แต่แบบทดสอบปลายภาคเรียน จะมีค่าระดับความยากลดลง (ข้อสอบยาก) มากกว่า

- การกำหนดจำนวนระดับคะแนน ยึดตามระเบียบวัดผลร้อยละ 66.7 ยึดลักษณะเด็กเก่ง/อ่อน/ปานกลาง ร้อยละ 13.9 ยึดตามลักษณะการกระจายคะแนนดิบร้อยละ 11.3 และยึดตามความประพฤติของนักเรียนในห้องร้อยละ 7.6 นอกจากนี้การให้ระดับคะแนน ครูร้อยละ 76.7 ให้ระดับคะแนนตามคะแนนที่นักเรียนทำได้ ร้อยละ 13.7 หลีกเลี่ยงการให้ระดับคะแนน 0 ร้อยละ 6.5 เข้มงวดในการให้ระดับคะแนน 4 ซึ่งแตกต่างกับความคิดเห็นของนักเรียนที่เห็นว่าครูจะกำหนดเกณฑ์การให้ระดับคะแนนตามสภาพผู้เรียน ร้อยละ 49.6 เข้มงวดการให้ระดับคะแนน 4 ร้อยละ 26.7 และหลีกเลี่ยงการให้ระดับคะแนน 0 ร้อยละ 18.3 นอกจากนี้ปัจจัยสำคัญที่ครูใช้ในการเปลี่ยนแปลงระดับคะแนนมี 3 ลำดับดังนี้ คือ ความสนใจของนักเรียนในขณะสอน และคะแนนสอบปลายภาค รองลงมาคือการส่งงาน/การบ้านที่ได้รับมอบหมาย และคะแนนสอบกลางภาค และลำดับสามคือ การเข้าชั้นเรียนและการรู้จักนักเรียนเป็นส่วนตัว

9. จากการสัมภาษณ์ผลกระทบของการเอนทรานซ์ระบบใหม่ต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนของฝ่ายต่าง ๆ มีดังนี้

9.1. ฝ่ายวิชาการ

- ปรับแผนการเรียนการสอนเป็นโครงสร้าง 3 แทนที่โครงสร้าง 2 ที่ใช้อยู่เดิมในบางโรงเรียน ซึ่งในโครงสร้าง 3 วิชาหลักที่ใช้ในการ สอบคัดเลือกเข้าผู้เรียนจะเรียนจบในภาคเรียนที่ 1 ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
- ปรับเปลี่ยนแปลงการเรียนในรายวิชาต่าง ๆ ให้จบเร็วขึ้น โดยเฉพาะ วิชาหลักที่ใช้สอบในการสอบคัดเลือกเข้า

9.2 ผู้สอน

- ศึกษาเนื้อหาของแบบทดสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาและสอนเจาะประเด็นที่สำคัญให้ลึกขึ้น เพื่อให้นักเรียนพลิกแพลงข้อสอบได้
- สร้างแบบทดสอบรูปแบบเดียวกับ แบบทดสอบเอนทรานซ์
- พยายามเก็บคะแนน ทำคะแนนให้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ให้รวดเร็ว และทันเวลา

9.3 ผู้เรียน

- นักเรียนผลการเรียนค่อนข้างดีจะตั้งใจเรียน และค่อนข้างเครียดมากเพราะกังวลกับเกรดซึ่งมีผลต่อคะแนนสอบคัดเลือกเข้า
- นักเรียนที่เรียนอ่อน / ขาดการส่งงาน กระทือหรือรุ่นที่จะแก้ไขรายวิชาที่ได้ “0” หรือติด “ร” เพื่อจะได้จบตามหลักสูตร โดยที่นักเรียนจะติดตามเองโดยฝ่ายทะเบียนไม่ต้องยุ่งยาก มากเหมือนสมัยก่อน
- นักเรียนส่วนใหญ่ที่มุ่งเน้นการเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยของรัฐตั้งใจเรียนมากขึ้น

9.4 ฝ่ายทะเบียน

- เจ้าหน้าที่ฝ่ายทะเบียนมีภาระหนักมากในการทำรายงานผลระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 2 ชุด คือ ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม 5 ภาคเรียน และระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม 6 ภาคเรียน พร้อมคิดค่าตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์เพื่อส่งให้สามัญศึกษาจังหวัด ซึ่งช่วงนี้เจ้าหน้าที่ฝ่ายทะเบียนทุกคนทำงานหนักและเครียดมากเพราะต้องทำงานถึงเวลา 21.00 – 22.00น. เป็นเวลา 1-2 สัปดาห์ติดต่อกัน เพราะหากผิดพลาด ผู้บริหาร โรงเรียนจะถูกดำเนินการเรียกไปชี้แจง

อภิปรายผล

1. จากข้อค้นพบเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียน ครู และผู้ปกครอง ต่อการเอนทรานซ์ระบบใหม่ ผู้วิจัยขออภิปรายในรูปของการเปรียบเทียบความคิดเห็นของแต่ละกลุ่มดังนี้
 - 1.1 ในประเด็นการใช้ค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ และระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรรวมเป็นคะแนนสอบคัดเลือกเข้า โดยกำหนดค่าน้ำหนักอย่างละ 5 % นักเรียน และครูมีความเห็นด้วยปานกลางสอดคล้องกัน แต่จะแตกต่างจากผู้ปกครองซึ่งเห็นด้วยมาก สำหรับประเด็นนี้การที่นักเรียน และครู ยังเห็นด้วยในระดับปานกลางน่าจะเนื่องมาจากคุณภาพของโรงเรียน และนักเรียนแต่ละ โรงเรียนที่ยังแตกต่างกันมาก ดังจะเห็นจากสถิติจำนวนนักเรียนที่เข้าสอบในโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษในเขตเมือง ที่มีชื่อเสียงมานาน จะมีจำนวนมาก มีโอกาสที่จะคัดเลือกนักเรียนเรียนดีไว้มาก นอกจากนี้ความเข้มงวดของการให้ระดับคะแนนในแต่ละโรงเรียนที่แตกต่างกันมาก ซึ่งจะเห็นได้จากการที่นักเรียนบางโรงเรียนระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม 3.25 ยังไม่

สามารถสอบเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยที่เป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐได้ ในขณะที่บางโรงเรียน นักเรียนได้ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมเพียง 1.75 ก็สามารถสอบคัดเลือกเข้าได้ ครูแต่ละโรงเรียนที่ สอนวิชาเดียวกัน มีความเข้มงวดในการให้ระดับคะแนนไม่เท่ากัน (ตามความคิดเห็นของนักเรียน และครู ในบทที่ 4 ตารางที่ 7,12 ข้อ 24) ดังนั้นการใช้ค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ และค่าระดับคะแนนเฉลี่ย สะสมจึงยังไม่มีหลักฐานยืนยันชัดเจนว่าจะให้ประโยชน์แก่ผู้เรียนที่ยัง และตั้งใจเรียนใน โรงเรียนขนาดต่างๆ ได้อย่างชัดเจน มีครูบางท่านให้เหตุผลว่าการใช้ค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ และระดับ คะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรรวมเป็นคะแนนสอบคัดเลือกเข้า จะเป็นการซ้ำเติมนักเรียนที่ เรียนอ่อนหรือนักเรียนที่ต้องการจะปรับปรุงตนเองในช่วงมัธยมศึกษาปีที่ 6 เพราะคะแนนส่วนนี้ จะหายไปมากทำให้ พวกเขาจะมีโอกาสในการเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยของรัฐน้อยที่สุด แต่อย่างไร ก็ตามแนวโน้มของประเด็นนี้ การที่ทางทบวงมหาวิทยาลัยได้เริ่มดำเนินการนำระดับคะแนนเฉลี่ย สะสมและค่าตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์มาใช้ นับเป็นมติใหม่ที่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการ ศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มาตรา 26 ที่ว่า "ให้สถานศึกษาใช้วิธีการที่หลากหลายในการ จัดสรรโอกาสการเข้าศึกษาต่อและให้นำผลการประเมินผู้เรียนตามวรรคหนึ่ง มาใช้ประกอบการ พิจารณา" (พระราชบัญญัติการศึกษา, 2542 : 14) นอกจากนี้แนวโน้มปัญหาเรื่องความแตกต่างใน ด้านคุณภาพนักเรียน คุณภาพโรงเรียน และคุณภาพครู ก็จะลดน้อยลงตามพระราชบัญญัติการ ศึกษา มาตรา 47 ที่ว่า "ให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐาน การศึกษาทุกระดับ ประกอบด้วย ระบบการประกันคุณภาพภายใน และระบบการประกันคุณภาพ ภายนอก " และมาตรา 51 ที่ว่า "กรณีที่ผลการประเมินภายนอกของสถานศึกษาใด ไม่ได้ตามมาตร ฐานที่กำหนด ให้สำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษาจัดทำข้อเสนอแนะ การปรับปรุงแก้ไขต่อหน่วยงานต้นสังกัด เพื่อให้สถานศึกษาปรับปรุงแก้ไขในระยะเวลาที่ กำหนด"

สำหรับประเด็นร้อยละของน้ำหนักที่ควรจะเป็นสำหรับค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์และค่าระดับ คะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรนั้น (10% หรือ 15% หรือ 20% หรือ 25%) จากข้อมูลที่ผู้วิจัยได้ สัมภาษณ์ครูที่สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ครูได้ให้ข้อคิดที่น่าสนใจว่าในช่วงระยะเวลา 3 ปีแรกที่มีการใช้การเอนทรานซ์ระบบใหม่ ไม่ควรให้น้ำหนักคะแนนของค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์และค่า ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตร (GPAX) เกิน 10 % เนื่องจากความไม่เท่าเทียมกันของ โรงเรียนในปัจจุบันต่าง ๆ อันได้แก่ พื้นฐานความสามารถของนักเรียน คุณวุฒิและประสบการณ์การ สอนของครู สถานที่ความพร้อมของห้องปฏิบัติการ ความเพียงพอของวัสดุและอุปกรณ์ และ

ความสามารถในการบริหารจัดการด้านวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนเป็นต้น จากการสัมภาษณ์ นักศึกษาที่เข้าเรียนในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ชั้นปีที่ 1 โดยการสุ่มจากคณะต่าง ๆ จำนวน 10 คน นักศึกษาทุกคนให้สัมภาษณ์สอดคล้องกันว่าคะแนน 10% จากค่าตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ และระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม มีผลต่อการสอบเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐค่อนข้างมาก โดยเฉพาะในสถาบันอุดมศึกษาที่มีชื่อเสียง และ/หรือคณะที่เป็นความต้องการของตลาด การใช้ค่าน้ำหนักคะแนนส่วนนี้ 10% ก็ทำให้นักเรียนตั้งใจเรียนมากขึ้น และขยันเรียน และเป็นการเปิดโอกาสทางการศึกษาให้แก่นักเรียนทุกโรงเรียนเพียงพอแล้ว มิเช่นนั้นนักเรียนบางกลุ่มที่เรียนปานกลางค่อนข้างดีแต่อยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษหรือขนาดใหญ่อาจได้รับผลกระทบมาก จะเกิดความรู้สึกว่าพวกเขาได้รับการประเมินผลที่ไม่ยุติธรรม ซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะแสดงถึงความล้มเหลวทางการศึกษา (สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, 2543 : 12)

ผู้วิจัยขอสนับสนุนการนำน้ำหนักคะแนนเปอร์เซ็นต์ไทล์และระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม มารวมคะแนนเป็นคะแนนสอบคัดเลือกเข้าแต่ไม่ควรเกิน 10% ในระหว่างทดลอง 1 – 3 ปี เพราะจากข้อมูลผลคะแนนการสอบคัดเลือกเข้าวัดความรู้ ครั้งที่ 2/2542 ในรูปแบบของการเอนทรานซ์ โดยตรงในภาคใต้ พบว่าคะแนนเฉลี่ยต่ำมากในเกือบทุกวิชาหลักที่สอบ (ค่าเฉลี่ยไม่ถึง 30 คะแนน) ยกเว้นวิชาภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และสังคมศึกษา แสดงให้เห็นถึงคุณภาพมาตรฐานด้านวิชาการที่ค่อนข้างต่ำ และจากข้อค้นพบจากความคิดเห็นของครูที่ว่า ครูใช้ข้อสอบที่มีระดับความยากต่างกัน โรงเรียนต่างกัน แสดงให้เห็นถึงมาตรฐานของระดับคะแนนที่แตกต่างกันในแต่ละโรงเรียน ดังนั้นการกำหนดน้ำหนักของคะแนนจากส่วนนี้ต้องกระทำอย่างระมัดระวังและควรมีการวิจัยติดตามผลนักศึกษาที่เข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย โดยการเอนทรานซ์ระบบใหม่ว่า นักศึกษาที่เข้าไปในระบบนี้มีผลการเรียนเป็นอย่างไร การปรับปรุงตัวเป็นอย่างไร สามารถเข้าเรียนในระบบนี้โดยไม่ต้องถูกคัดออก (retired) จำนวนเท่าไร มีนักศึกษาเมื่อเรียนแล้วสอบใหม่เพราะไม่สนใจในตอนที่ตัดสินใจครั้งแรกเท่าไร สถิติเหล่านี้จะได้มีการนำมาวิเคราะห์เพื่อเป็นข้อมูลในการตัดสินใจเพิ่มหรือลดค่าน้ำหนักคะแนน การตัดสินใจที่รวดเร็วเกินไปหรือขาดข้อมูลสนับสนุนที่ชัดเจน อาจทำให้เกิดผลเสียระยะยาวต่อวงการศึกษามาก และมีผลกระทบต่อผู้เรียน ผู้ปกครอง และครู ในทางลบก็เป็นได้ และถ้าได้มีผลงานวิจัยรองรับที่ชัดเจน มีการประกันคุณภาพที่เหมาะสมตามเจตนารมณ์ของการปฏิรูปการศึกษา การสอบคัดเลือกเข้าแบบรวม (การเอนทรานซ์) อาจจะยกเลิก หรือเป็นเพียงเครื่องมือประกอบในการคัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาต่อของแต่ละ

มหาวิทยาลัยตามแนวคิดของ ดร.รุ่ง แก้วแดง และศาสตราจารย์ ดร.สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ ก็เป็นไปได้

1.2 ในประเด็นการจัดสอบวัดความรู้ปีละ 2 ครั้ง การแจ้งผลคะแนนสอบล่วงหน้าก่อนเลือกคณะ การเลือกเข้าสอบมหาวิทยาลัยได้ 4 อันดับ นักเรียน ครู และผู้ปกครองมีความเห็นสอดคล้องกันว่า เห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณาแล้วพบว่าทั้ง 3 ประเด็นมุ่งประโยชน์ให้แก่ผู้เรียนอย่างชัดเจน ซึ่งตรงกับแนวการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษา พุทธศักราช 2542 มาตรา 22 ที่ว่าการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติ และเต็มศักยภาพ ผู้วิจัยขออภิปรายรายละเอียดในแต่ละประเด็น ดังนี้

- การจัดสอบวัดความรู้ปีละ 2 ครั้ง นั้นมีความเหมาะสม แต่ถ้ามีการวัดซ้ำเป็นปีละ 4 ครั้ง ทั้งครู และนักเรียนจะเห็นด้วยปานกลางค่อนข้างน้อย เพราะการสอบแต่ละครั้งจะเป็นภาระหนักแก่ทุกฝ่าย ทั้งนักเรียน ครู ผู้ปกครอง และฝ่ายวิชาการ เนื่องจากนักเรียนจะต้องมีการเตรียมตัวมาก จะเกิดความเครียด ครูมีเวลาในการจัดกระบวนการเรียนรู้น้อยลงอาจทำให้เนื้อหาบางส่วนขาดหายไป ผู้ปกครองจะต้องมีความวิตกกังวลในผลการเรียนของนักเรียนและอาจต้องเสียค่าใช้จ่ายทั้งในด้านการสมัครและกวดวิชาเพิ่มขึ้น เพราะกลัวนักเรียนในปกครองจะทำแบบทดสอบไม่ได้ เนื่องจากเรียนยังไม่จบ ซึ่งจะกลับไปสอดคล้องกับปัญหาเดิมที่มีอยู่และไม่สามารถแก้ไขได้ (ทบวงมหาวิทยาลัย ,2540:2) ฝ่ายทะเบียนวัดผลจะเกิดความยุ่งยากในการจัดแผนการเรียนการสอนให้เหมาะสมตามช่วงเวลา ดังนั้น การจัดสอบวัดความรู้ 2 ครั้งเป็นสิ่งที่ดี แต่ถ้าสอบมากเกินไปน่าจะเกิดผลทางลบมากกว่าทางบวก

- การแจ้งผลสอบล่วงหน้าก่อนเลือกคณะ และการให้นักเรียนเลือกเข้ามหาวิทยาลัยได้ 4 อันดับ ตามความสามารถ ความสนใจ และความถนัดในสองประเด็นนี้นับเป็นการเปิดโอกาสอย่างแท้จริงให้กับผู้เรียนและผู้ปกครองได้รู้จัก และเข้าใจในศักยภาพของตัวผู้เรียนซึ่งจะเป็นประโยชน์ในแง่ของความไม่สูญเปล่าทางการศึกษา สำหรับนักเรียน ผู้ปกครอง และรัฐ กล่าวคือ นักเรียนที่เข้าศึกษาจะไม่มีปัญหาเรื่องการไม่มีความรู้ความสามารถที่เพียงพอในการเข้าเรียนในสาขานั้น ๆ ซึ่งจะต้องถูกคัดออกกลางคัน (retired) นอกจากนี้ผู้เรียนก็ได้เรียนตามความสนใจ และความถนัด ซึ่งสอดคล้องกับแนวการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติมาตรา 22 นอกจากนี้ผลของการตอบแบบสอบถามของครู ผู้ปกครองพบว่า การตัดสินใจเลือกคณะเพื่อเข้าศึกษา

ต่อในสถาบันอุดมศึกษา นักเรียนจะเป็นผู้ตัดสินใจเอง ร้อยละ 48.2 ผู้ปกครอง และนักเรียนร่วมกันพิจารณาตัดสินใจ ร้อยละ 41.2 และผู้ปกครองเป็นผู้ตัดสินใจให้นักเรียน ร้อยละ 2.6 ตามลำดับ

1.3 ในประเด็นการเก็บคะแนนสอบไว้ใช้เป็นระยะเวลา 3 ปี นักเรียนและผู้ปกครองมีความเห็นด้วยอย่างมาก สำหรับครุมีความเห็นด้วยในระดับปานกลาง จากการสัมภาษณ์นักเรียนถึงเหตุผลที่เห็นด้วยเป็นอย่างมาก พบว่า เนื่องจากจะได้มีโอกาสปรับเปลี่ยนคณะเมื่อได้เข้าไปเรียนในสถาบันอุดมศึกษาแล้ว 1 - 2 ปี ก็จะทราบว่าตนเองมีความสามารถ และความถนัดเพียงพอที่จะเรียนในคณะนั้นหรือไม่ เมื่อพบว่าตนขาดศักยภาพก็มีโอกาสที่จะเปลี่ยนแปลงได้โดยไม่ต้องมาเตรียมสอบใหม่ เหมือนการเอนทรานซ์ระบบเดิม สำหรับในทัศนะของครูจะเห็นด้วยในระดับปานกลาง จากการสัมภาษณ์ครู พบว่าการให้ระยะเวลา 3 ปี ค่อนข้างนานเกินไป ความรู้พื้นฐานที่จำเป็น ซึ่งเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและต้องนำมาใช้เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนในระดับอุดมศึกษาชั้นปีที่ 1 อาจจะลบลบเลือนไปมากจนต่อไม่ติด และจากการสุ่มสัมภาษณ์นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในคณะต่าง ๆ ว่าแต่ละคนจะต้องใช้ความรู้พื้นฐานของชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายหรือไม่ ทุกคนตอบสอดคล้องกันว่าจำเป็นต้องใช้ แต่จะใช้แตกต่างกันแต่ทุกคณะก็ใช้ไม่น้อยกว่า 40% ถ้าเรียนสายวิทยาศาสตร์ รายวิชาที่เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ใช้ต่อเนื่องกับในมหาวิทยาลัย ได้แก่ วิชาชีววิทยา คณิตศาสตร์ เคมี และภาษาอังกฤษ ถ้าเรียนวิศวกรรมศาสตร์ วิชาฟิสิกส์ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นพื้นฐานจำเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้นการทิ้งช่วงห่าง 3 ปี อาจจะมีผลในด้านความต่อเนื่องได้ นอกจากนี้การเก็บคะแนนไว้ใช้เป็นระยะเวลา 3 ปี ถ้าพิจารณาในแง่ของความสูญเปล่าทางการศึกษาจะเห็นว่าเป็นการสูญเปล่า 2 ปี ซึ่งรัฐจะต้องเสียเงินในส่วนนี้มากถ้ามีผู้สอบใหม่จำนวนมาก นอกจากนี้จะเป็นการส่งเสริมการตัดสินใจของนักเรียนที่ขาดความรอบคอบ และขาดความรู้จักตนเอง ซึ่งอาจมีผลกระทบในอนาคตของการตัดสินใจในการดำเนินชีวิตของนักเรียน ในแง่ที่ว่านักเรียนคิดว่ามีโอกาสแก้ตัวได้หลายครั้งมาก ซึ่งในความเป็นจริงของการดำเนินชีวิตหลายประเด็นที่เป็นการตัดสินใจได้เพียงครั้งเดียว และไม่มีโอกาสแก้ใจการตัดสินใจนั้น

1.4 ในประเด็นรูปแบบของแบบทดสอบที่ใช้ในการวัดความรู้ นักเรียน และครุมีความคิดเห็นแตกต่างกัน โดยที่นักเรียนมีความเห็นว่า ควรใช้แบบทดสอบเลือกตอบทั้งหมด ครุมีความคิดเห็นว่าควรใช้แบบทดสอบเลือกตอบผสมผสานกับแบบทดสอบเติมคำหรือตอบสั้น ๆ จากการวิเคราะห์เหตุผลของนักเรียนที่เห็นว่าควรใช้แบบทดสอบเลือกตอบ ทั้งนี้เนื่องจากแบบทดสอบเติมคำหรือเขียนตอบสั้น ๆ คำถามขาดความชัดเจน (objectivity) ไม่สามารถจะเดาใจ

กรรมการได้ถูกว่าต้องการคำตอบอะไร และเห็นว่าการตรวจให้คะแนนอาจจะไม่ยุติธรรม เมื่อวิเคราะห์เหตุผลของครูที่ไม่ต้องการให้ใช้แบบทดสอบเลือกตอบทั้งหมดเนื่องจากแบบทดสอบประเภทนี้เดาคำตอบได้ นักเรียนลอกกันได้ง่ายและแบบทดสอบนี้เน้นการวัดความจำ เมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นว่าทั้งนักเรียนและครูต่างก็มีเหตุผลซึ่งควรใช้พิจารณา ตามแนวคิดของผู้วิจัย การใช้แบบทดสอบทั้งสองรูปแบบผสมผสานกัน น่าจะเป็นสิ่งที่เหมาะสม แต่จะต้องพิจารณาคำถามของแบบทดสอบเติมคำ หรือตอบสั้น ๆ ให้ชัดเจนว่าคำถามชัดเจนหรือไม่อย่างไรนอกจากนี้ อาจต้องสร้างความเข้าใจกับครูว่าแบบทดสอบแบบเลือกตอบสามารถวัดพฤติกรรมการเรียนรู้ที่สูงกว่าความจำได้ถ้าครูมีความสามารถในการสร้างแบบทดสอบที่เพียงพอ

1.5 ในประเด็นข้อสอบแต่ละข้อให้คะแนนต่างกันตามระดับความยากง่าย ครูและนักเรียนมีความเห็นด้วยในระดับปานกลางสอดคล้องกัน ซึ่งจากการวิเคราะห์เหตุผลของนักเรียน และครูก็ให้เหตุผลสอดคล้องกันว่าการตัดสินใจว่าข้อสอบข้อใดเป็นข้อยากหรือง่าย เป็นการตัดสินใจยาก และตัดสินใจของผู้ออกข้อสอบ และการตรวจจะตรวจยาก ผิดพลาดง่ายต้องใช้ผู้มี ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาเป็นผู้ตรวจ จึงจะยุติธรรม ซึ่งถ้ามองตามหลักการวัดผล การที่จะบ่งชี้ว่า ข้อสอบข้อใดจะเป็นข้อที่มีระดับความยาก (level of difficulties) สูง หรือต่ำ ขึ้นอยู่กับผลการตอบ ของนักเรียน คำตอบของผู้เรียนเป็นเกณฑ์ตัดสิน มิใช่ความคิดเห็นของผู้ออกข้อสอบ ดังนั้นถ้า เป็นแบบทดสอบรูปแบบเดียวกันควรจะให้แต่ละข้อยากง่ายใกล้เคียงกัน และมีเกณฑ์การให้ คะแนนเหมือนกัน

1.6 ในประเด็นเนื้อหาที่ครูสอนเพียงพอต่อการตอบแบบทดสอบคัดเลือกเข้า และแบบทดสอบฉบับวัดความรู้เกินหลักสูตรที่กำหนด นักเรียนและครูมีความเห็นด้วยในระดับปานกลางสอดคล้องกัน จากการวิเคราะห์เหตุผลของครู และนักเรียนให้เหตุผลสอดคล้องกันว่า เนื้อหาที่กำหนดในหลักสูตรถ้าจะสอนให้ลึกมากก็จะสอนไม่ทัน ถ้าสอนเพียงผิวเผินสอนทัน แต่ นักเรียนไม่สามารถตอบข้อสอบได้ เนื่องจากการเรียนการสอนในโรงเรียนมีเวลาเป็นตัวกำหนด ดังนั้นการสอนจึงไม่สามารถเจาะลึกมาก แบบทดสอบที่วัดในโรงเรียน ไม่เจาะลึก แต่แบบทดสอบคัดเลือกเข้าเจาะลึกมาก จึงทำให้นักเรียนส่วนใหญ่ทำไม่ได้ และมีนักเรียนบางส่วนคิดว่าแบบทดสอบออกเกินหลักสูตร แต่อย่างไรก็ตาม จากข้อมูลการสัมภาษณ์นักเรียนและครู พบว่าแบบทดสอบคัดเลือกเข้าออกไม่เกินหลักสูตร แต่ขึ้นอยู่กับวิสัยทัศน์ของครูแต่ละคนที่จะมองเนื้อหาในแต่ละวิชาว่าควรสอนให้ลึกมากน้อยระดับใด เนื้อหาใดที่จะต้องนำไปใช้ศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาก็จะต้องสอนให้มากขึ้น ซึ่งอาจจะไม่ยุติธรรมกับนักเรียนบางกลุ่มที่ได้ครูที่มีวิสัยทัศน์

ไม่กว้างพอ ผู้วิจัยคิดว่าวิธีการที่จะแก้ปัญหานี้ได้ในระดับหนึ่งก็คือการประกันคุณภาพการเรียน การสอนของครูในโรงเรียน หรือกลุ่มโรงเรียน เพื่อให้เกิดความเหลื่อมล้ำกันน้อยลงเพื่อนำไปสู่ การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา และการพัฒนาความรู้ของครูให้เพิ่มมากขึ้นซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาพุทธศักราช 2542 มาตราที่ 47 และ 48

2. จากผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนและครูใน โรงเรียนขนาดต่างกัน และนักเรียนที่มีผลการเรียนต่างกัน ที่มีต่อการเอนทรานซ์ระบบใหม่ พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งความเป็นจริงน่าจะแตกต่างกัน เพราะค่าน้ำหนักของระดับ คะแนนเฉลี่ยสะสมและค่าตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่นักเรียนได้รับในแต่ละขนาดโรงเรียนมีผลต่อ การสอบคัดเลือกเข้าค่อนข้างสูง ผู้วิจัยคาดว่าทั้งนี้อาจเนื่องจากในระยะแรกครูและนักเรียนบาง ส่วนยังไม่เข้าใจความหมายและความสำคัญของน้ำหนักคะแนนของค่าตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ และ ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมรวม 10 % เพราะจากการที่ผู้วิจัยได้เดินทางไปเก็บข้อมูลตามโรงเรียน ต่างๆ ด้วยตนเอง พบว่ามีนักเรียนและครูจำนวนหนึ่งในหลายโรงเรียนเข้าใจคลาดเคลื่อน ว่า 10 % หมายถึง การได้คะแนน 10 คะแนนจากการสอบวิชาหลักทั้งหมดซึ่งถือว่าน้อยมาก นักเรียนไม่ควร ไปสนใจมากนักควรพยายามไปสอบแข่งขันจากการสอบวัดความรู้จากแบบทดสอบคัดเลือกจะดี กว่า (เช่นสอบ 5 วิชา 500 คะแนน ใช้คะแนน GPAX และ PR เพียง 10 คะแนนใน 500 คะแนน) ซึ่งจะสอดคล้องกับผลของการวิเคราะห์ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อคำถามในประเด็นนี้จะ เห็นว่าค่อนข้างแตกต่างกัน (มากกว่า 1.00 ในตารางที่ 7 และ 12) แสดงให้เห็นถึงความเข้าใจที่แตก ต่างกัน นอกจากนี้ครูที่ไม่ได้สอนวิชาที่ใช้ในการสอบวัดความรู้เพื่อศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาก็ คิดว่าตนเองไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักเรียน จึงทำให้ไม่สน ใจและไม่ศึกษาในประเด็นเหล่านี้ ดังนั้นอาจมีผลทำให้ความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน และจากกรอบ ของการเปลี่ยนแปลงของการเอนทรานซ์ระบบใหม่ส่วนใหญ่ให้ประโยชน์กับผู้เรียนยกเว้น ประเด็นการกำหนดน้ำหนักของค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม และค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ 10 % ซึ่งอาจจะ มีผลบ้างแต่ผู้ตอบยังไม่ค่อยเข้าใจในรายละเอียดเท่าใดนัก และเมื่อเทียบกับประเด็นอื่นๆ พบว่า เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนทั้งสิ้น จึงทำให้ครูและนักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นสอดคล้องไม่แตก ต่างกันในขนาดโรงเรียนและผลการเรียนที่แตกต่างกัน

3. จากข้อค้นพบที่ว่าลักษณะการกระจายคะแนนผันแปรอย่างเป็นระบบกับขนาดโรง เรียน ในโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ ขนาดใหญ่ และขนาดกลาง ยกเว้นโรงเรียนขนาดเล็ก ที่มี ลักษณะการให้ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมแก่นักเรียนเหมือนกับโรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดกลาง

นอกจากนี้ขนาดโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับการได้คะแนนเฉลี่ยสะสม ซึ่งสอดคล้องกับข้อค้นพบของ สํารายณ์ มีแจ้งที่ว่าค่าเฉลี่ยของผลการเรียนสะสมของนักเรียนโปรแกรมวิทย์ในโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษจะสูงกว่าโรงเรียนขนาดอื่น ๆ และค่าเฉลี่ยของผลการเรียนของนักเรียนโปรแกรมศิลป์นักเรียนในโรงเรียนขนาดกลางมีค่าสูงกว่าโรงเรียนขนาดอื่น ๆ (สํารายณ์ มีแจ้ง , 2542 : 86) แสดงให้เห็นถึงคุณภาพของนักเรียนที่แตกต่างกันตามขนาดของโรงเรียน และเป็นข้อคิดแก่คณะกรรมการการสอบคัดเลือกของทบวงมหาวิทยาลัย ที่ว่าการใช้ค่าน้ำหนักคะแนนเฉลี่ยสะสมและตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์จำนวนเท่าไรจะต้องกระทำด้วยความระมัดระวัง มิเช่นนั้น นักเรียนบางกลุ่มซึ่งเรียนปานกลางค่อนข้างดี แต่อยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ และขนาดใหญ่ อาจได้รับผลกระทบอย่างมาก และทำให้เกิดความรู้สึกว่าตนเองได้รับการประเมินผลที่ไม่ยุติธรรมซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะแสดงถึงความล้มเหลวทางการศึกษา (สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, 2543 : 12)

4. จากข้อค้นพบที่ว่านักเรียน ครู และผู้ปกครองมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่าการเอนทรานซ์ระบบใหม่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงคุณลักษณะในการเรียนในทางบวก โดยเฉพาะในโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษจะเห็นได้ชัดเจนกว่า แต่อย่างไรก็ตามนักเรียนทุกขนาดโรงเรียนก็มีการเปลี่ยนแปลงคุณลักษณะในการเรียนในทางบวกทั้งสิ้น ในที่นี้ขอแยกกล่าวเป็นประเด็นให้เห็นชัดเจนดังนี้

4.1 มีความตั้งใจเรียนมากขึ้น ขาดเรียนลดลง เคารพเชื่อฟังครูมากขึ้น ตั้งใจในการทำการสอบมากขึ้น สนใจทำกิจกรรมของโรงเรียนมากขึ้น ประเด็นเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงการดำเนินงานการเอนทรานซ์ระบบใหม่บรรลุตามเป้าหมายที่ต้องการให้มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียนที่ใช้การเอนทรานซ์ระบบเดิมซึ่งนักเรียนที่สามารถสอบเทียบได้จะตั้งใจเรียนน้อย ไม่ค่อยเคารพเชื่อฟังครู (ทบวงมหาวิทยาลัย 2540 : 2)

4.2 มีความกังวลกับเกรดที่จะได้รับมากขึ้น แข่งขันกันมากขึ้น เห็นแก่ตัวมากขึ้น ซึ่งในประเด็นเหล่านี้อาจจะมองได้ทั้งในทางบวก และทางลบ ในทางบวกก็คือทำให้นักเรียนตั้งใจเรียนมากขึ้นในทางลบคือนักเรียนอาจจะเครียด และไม่มีความสุขในการเรียน พยายามที่จะกระทำทุกวิถีทางไม่ว่าในทางที่เหมาะสมหรือผิด (ทุจริตในการสอบ) เพื่อให้ได้เกรดสูงขึ้น แต่ปัญหานี้อาจจะลดลงได้ถ้าครูจะใช้เทคนิคการสอนตามแนวปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ คือการเรียนรู้อย่างมีความสุข (กิตติยงค์ บุญช่อ และคณะ, 2540 : 7 – 21) และการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (สุมณฑา พรหมบุญ และอรพรรณ พรสีมา, 2540: 23 – 33) การเรียนรู้เพื่อพัฒนาลักษณะนิสัย : การฝึกฝนกาย วาจา ใจ (อำไพ สุจริตกุล และคณะ, 2540 : 68 – 84)

4.3 เห็นความสำคัญของคะแนนจิตพิสัยมากขึ้น ในประเด็นนี้ผู้วิจัยคิดว่าเป็นโอกาสที่ดีสำหรับครู และโรงเรียนในการที่จะร่วมมือกันพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ที่เหมาะสมให้แก่แก่นักเรียน โดยใช้คะแนนจิตพิสัยเป็นแรงเสริมในทางบวก แต่อย่างไรก็ตาม การใช้คะแนนจิตพิสัยเปรียบเสมือนอาวุธที่มีคม ถ้าใช้ไม่ถูกต้องอาจจะทำร้ายผู้ใช้ได้ เช่นครูที่ใช้คะแนนจิตพิสัยเป็นตัวกระตุ้นให้เด็กมาเรียนพิเศษนอกเวลากับตนเอง การเลือกที่รักมักที่ชัง เป็นต้น ก็จะทำให้นักเรียนขาดความเคารพและนับถือต่อครูและมองภาพว่าครูขาดจรรยาบรรณในวิชาชีพ และในที่สุดอาจถูกร้องเรียนจากนักเรียนและผู้ปกครองให้มีการสอบสวนตามกฎหมายได้

4.4- นักเรียนต้องเรียนพิเศษหรือกวดวิชามากขึ้นในประเด็นนี้อาจจะไม่บรรลุตามเป้าหมายของการยกเลิกการเอนทรานซ์ระบบเดิม แต่จากการวิจัยครั้งนี้พบว่านักเรียนในโรงเรียนรู้สึกว่าคุณครูได้รับความรู้และเนื้อหาไม่เพียงพอต่อการตอบแบบทดสอบคัดเลือกเข้าจำนวน 3 – 4 รายวิชา ร้อยละ 44.0 จำนวน 1 – 2 รายวิชา ร้อยละ 35.7 อาจจะเป็นสาเหตุที่ทำให้นักเรียนต้องดิ้นรนหาที่เรียนพิเศษหรือกวดวิชา เพื่อจะได้ทำแบบทดสอบคัดเลือกเข้าได้ การประกันคุณภาพการเรียนการสอนของครูน่าจะเป็นทางเลือกที่จะนำมาใช้แก้ปัญหาเป็นอย่างดี (สำนักงานคณะกรรมการศึกษาแห่งชาติ, 2543 : 52)

โดยสรุปผลกระทบของการเอนทรานซ์ระบบใหม่ต่อพฤติกรรมทางการเรียนของผู้เรียนเป็นไปในทางบวกมากกว่าทางลบ

5. จากข้อค้นพบของผลกระทบของการเอนทรานซ์ระบบใหม่ต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของครูพบในประเด็นต่าง ๆ กัน ดังนี้

5.1 มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนถึงร้อยละ 93.7 โดยปรับปรุงรูปแบบการสอนให้นักเรียนปฏิบัติมากขึ้น สอนให้พัฒนากระบวนการคิดพลิกแพลงโจทย์ ซึ่งสอดคล้องกับการสอนตามแนวปฏิรูปการเรียนรู้ (ทิศนา แคมมณีและคณะ, 2541 : 47-72)

5.2 มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของแบบทดสอบ โดยพยายามใช้รูปแบบที่มีลักษณะเดียวกับแบบทดสอบเอนทรานซ์ เพื่อสร้างความคุ้นเคยในการตอบแก่นักเรียน

5.3 มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนในแง่ของการปรับปรุงเนื้อหาให้ลึกซึ้งมากขึ้น จากข้อมูลพบว่ามีครูร้อยละ 55.1 ที่ไม่แน่ใจว่าเนื้อหาที่ครูสอนเพียงพอต่อการตอบแบบทดสอบคัดเลือกเข้า และมีครู ร้อยละ 7.9 ที่มั่นใจว่าเนื้อหาที่ตนสอนไม่เพียงพอต่อการตอบแบบทดสอบคัดเลือกเข้า นอกจากนี้มีนักเรียนจำนวนร้อยละ 35.7 ที่เห็นว่าครูให้ความรู้ไม่เพียงพอต่อ

การตอบแบบทดสอบคัดเลือกเข้า 1-2 รายวิชา และนักเรียนร้อยละ 44.0 ที่เห็นว่าครูให้ความรู้ไม่เพียงพอต่อการตอบแบบทดสอบ คัดเลือกเข้า 3 - 4 รายวิชา

5.4 มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการให้ระดับคะแนน ซึ่งโดยปกติควรจะเป็นแบบอิงเกณฑ์ตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายพุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) เป็นการกำหนดจำนวนระดับคะแนนโดยพิจารณาจากความสามารถของนักเรียน (เก่ง/ปานกลาง/อ่อน) ร้อยละ 13.9 ยึดลักษณะการกระจายคะแนนร้อยละ 11.3 และยึดความประพฤติ ร้อยละ 13.7 นอกจากนี้ยังพบว่าครูมีการหลีกเลี่ยงการให้ระดับคะแนน 0 ร้อยละ 13.7 และจากการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนพบว่าครูร้อยละ 18.3 ที่หลีกเลี่ยงการให้ระดับคะแนน 0

โดยสรุปจากข้อค้นพบดังกล่าวมานี้แสดงให้เห็นถึงการเอนทรานซ์เปรียบเสมือนกรอบนโยบายหรือตัวชี้นำโรงเรียนและครูที่สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายส่วนใหญ่ ให้ดำเนินการจัดการเรียนตามเป้าหมายได้ ซึ่งในประเด็นนี้ ผู้วิจัยเห็นว่าผู้บริหารการศึกษา และคณะกรรมการปฏิรูปการศึกษา น่าจะนำไปใช้เป็นกลยุทธ์ในการดำเนินงานการปฏิรูประบบการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายได้ ซึ่งคณะกรรมการปฏิรูประบบการเรียนรู้ ควรร่วมมือกับคณะกรรมการจัดดำเนินการสอบเอนทรานซ์ของทบวงมหาวิทยาลัย ในการสร้างแบบทดสอบคัดเลือกเข้าที่สอดคล้องกับแนวปฏิรูปการเรียนรู้ สำหรับข้อค้นพบด้านเนื้อหาที่ครูผู้สอนให้ความรู้ไม่เพียงพอต่อการตอบแบบทดสอบเป็นประเด็นที่สามารถอธิบายพฤติกรรมของการกวดวิชา หรือเรียนพิเศษเพิ่มเติมของนักเรียนได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้เพราะนักเรียนได้รับความรู้ไม่เพียงพอไม่ครบถ้วนจากระบบโรงเรียน จึงจำเป็นต้องแสวงหาความรู้เพิ่มเติมจากสถานกวดวิชา ในประเด็นนี้ผู้วิจัยคิดว่า ผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาทุกแห่ง จำเป็นจะต้องเร่งดำเนินการประกันคุณภาพของครูผู้สอน ประกันคุณภาพความรู้ความสามารถของนักเรียนที่พึงได้รับจากโรงเรียนของตน ซึ่งสอดคล้องกับการประกันคุณภาพทางการศึกษาของสถานศึกษาที่กำลัง ดำเนินการอยู่ในขณะนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ : 2543 : 29-44) นอกจากนี้จะช่วยลดปัญหาการกวดวิชาที่ทำให้นักเรียนขาดความสนใจการเรียนในห้องเรียน การขาดความเคารพ และเชื่อมั่นของนักเรียนที่มีต่อครู (ทบวงมหาวิทยาลัย,2540:31-33) ให้ค่อย ๆ หดไปยังทำให้ผู้ปกครองไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการกวดวิชาของนักเรียน เพราะนักเรียนที่กวดวิชาส่วนใหญ่ เป็นนักเรียนที่เรียนดีอยู่แล้ว แต่ที่ต้องกวดวิชาเพื่อรักษาระดับความสามารถในการแข่งขัน (เคลินิวส์,5 กุมภาพันธ์ 2544 : 12) และผู้บริหารสถานศึกษาทุกแห่งตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในด้านการ

พัฒนาครู ควรมองเห็นถึงความจำเป็นที่จะต้องให้ครู พัฒนาความรู้ของตนเองให้ทันกับความรู้ และสถานะการเปลี่ยนแปลงของโลก พร้อมทั้งกระตุ้นให้ครูในโรงเรียนได้ศึกษาเพิ่มเติมเรื่อง เทคโนโลยี และสารสนเทศทางการศึกษา เพื่อจะได้มีวิธีการให้ความรู้ (เทคนิคการสอน) ที่เพียงพอ และทันสมัยแก่นักเรียน และสิ่งสำคัญประเด็นสุดท้ายที่ผู้บริหารจะมองข้ามเสียมิได้ คือเรื่องของการหลีกเลี่ยงการให้ระดับคะแนน 0 เป็นพฤติกรรมการช่วยเหลือผู้เรียน หรือเป็นการปลดภาระรับผิดชอบของครูต่อนักเรียน ซึ่งหากครูทุกระดับดำเนินการเช่นนี้ เพื่อปลดภาระรับผิดชอบของตน โดยมีได้สนใจที่จะส่งเสริมการเรียนรู้ที่จำเป็นของนักเรียน ก็จะเกิดผลกระทบในทางลบอย่างยิ่งต่อวงการศึกษ และผู้รับผิดชอบทุกฝ่ายคงจะได้เห็นแนวโน้มนักเรียนที่จบมัธยมศึกษาตอนปลายเขียนหนังสือผิด อ่านหนังสือไม่ออก ท่องสูตรคูณไม่ได้ หารเลขไม่เป็น เป็นต้น มากขึ้นอย่างแน่นอน

ข้อเสนอแนะเพื่อใช้ในการปฏิบัติ

1. จากผลการวิจัยพบว่าการใช้ค่าตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ และค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมอย่างละ 5 % ในการเอนทรานซ์ระบบใหม่ ได้รับการยอมรับจากนักเรียน ครู ผู้ปกครองในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.542 มาตรา 26 ที่ให้สถานศึกษาใช้วิธีการที่หลากหลายในการจัดโอกาสการเข้าศึกษาต่อ แต่อย่างไรก็ตามการใช้ค่าตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ และค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมควรให้มีความยุติธรรมต่อนักเรียนในโรงเรียนขนาดต่าง ๆ การใช้การเทียบมาตรา (Equation Technique) มาช่วยปรับคะแนนผลก่อนที่จะนำคะแนนมาเปรียบเทียบกันน่าจะเป็นอีกแนวทางหนึ่งที่น่าสนใจ (ตำราญ มีแจ้ง, 2542 : 58 – 82)
2. จากข้อค้นพบที่ครูไม่แน่ใจและไม่มั่นใจเนื้อหาที่ตนเองสอนเพียงพอต่อการตอบแบบทดสอบคัดเลือกเข้าในประเด็นนี้หน่วยงานที่รับผิดชอบหรือผู้บริหาร โรงเรียนจะต้องส่งเสริมให้มีระบบกระบวนการผลิต การพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 มาตรา 52 ซึ่งหากผู้เกี่ยวข้องสามารถดำเนินการได้ก็จะช่วยลดปัญหาการเรียนกวดวิชา และลดภาระค่าใช้จ่ายของผู้ปกครองที่ต้องเสียค่าใช้จ่ายให้แก่ นักเรียนไปเรียนพิเศษ หรือกวดวิชาเพิ่มเติม
3. จากข้อค้นพบที่ครู ครูมีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของแบบทดสอบที่ใช้วัดผลสัมฤทธิ์ในโรงเรียน โดยพยายามเลียนแบบรูปแบบของแบบทดสอบคัดเลือกเข้าและพยายามสอนเน้นตามแบบทดสอบ น่าจะเป็นแนวทางปฏิรูประบบการเรียนรู้โดยทบวงมหาวิทยาลัย เป็นผู้กำหนด

กรอบของการเรียนรู้ และกระบวนการ โดยใช้แบบทดสอบคัดเลือกเข้าเป็นสื่อกลางในการเชื่อมวิธีการสอนของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกับแนวทางการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้

4. จากข้อค้นพบที่ว่าครูโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมักจะวัดพฤติกรรมการเรียนรู้โดยเน้นการวัดในระดับความรู้ ความจำ 50 - 70 % หน่วยงานที่เกี่ยวข้องน่าจะได้มีการอบรมเชิงปฏิบัติการในเรื่องการสร้างแบบทดสอบเพื่อเน้นพฤติกรรมการเรียนรู้ที่สูงกว่าระดับความรู้- ความจำให้มากขึ้น และอาจจะต้องสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการวัดตามสภาพจริง (Authentic Assessment) ให้มากขึ้น มิใช่เน้นการวัดจากแบบทดสอบเท่านั้น เพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางการวัดและประเมินผลการเรียนรู้แนวใหม่ที่จะต้องวัดทั้งความก้าวหน้า (Progress) และระดับผลการเรียนรู้ (Achievement Level) ที่เกิดกับผู้เรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2544 : 19)

5. จากข้อค้นพบเกี่ยวกับคุณภาพของโรงเรียนค่อนข้างแตกต่างกัน โดยที่นักเรียนมีความเห็นด้วยมากกว่า ควรมีการจัดระดับคุณภาพของโรงเรียน ในประเด็นนี้ผู้รับผิดชอบการศึกษาขั้นพื้นฐาน จะต้องมีนโยบายที่ชัดเจนในการพัฒนาโรงเรียนให้มีคุณภาพใกล้เคียงกัน ซึ่งจะต้องจัดหาครูที่มีคุณภาพใกล้เคียงกันนอกจากนี้ครูทุกคนจะต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู เพื่อเป็นหลักประกันว่าครูสามารถปฏิบัติงานได้ตามมาตรฐาน และจรรยาบรรณของวิชาชีพ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 มาตรา 53 และเพื่อให้การดำเนินงานสามารถบรรลุเป้าหมายได้รวดเร็วขึ้นน่าจะได้รับการบริหารจัดการศึกษา โดยแบ่งเขตพื้นที่การศึกษา ตามมาตรา 37 และพิจารณาจัดสรรงบประมาณตามแนวทางวิธีการจัดสรรงบประมาณทางการศึกษา ที่สถาบันแห่งชาติเพื่อการปฏิรูปการเงินการศึกษาได้เสนอไว้

6. จากการสัมภาษณ์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัย พบว่านักเรียนและนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในเขตจังหวัดสงขลายังไม่มีความมั่นใจว่าตนเองมีความถนัด ความสนใจในวิชาชีพใด ควรจะเลือกเรียนอาชีพใด สาขาวิชาอะไร การเรียนต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและในมหาวิทยาลัยนั้นส่วนใหญ่ นักเรียนจะตามเพื่อน หรือจากการชี้แนะของผู้ปกครอง และนักศึกษาบางคนเมื่อเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยรู้สึกไม่ชอบขณะที่ตนเรียนต้องกลับมาเอนทรานซ์ใหม่ในปีถัดไป ปรัชญาการณเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงการแนะแนวของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับมัธยมศึกษาตอนปลายยังขาดความเข้มข้น ความน่าเชื่อถือ และความต่อเนื่อง ทำให้นักเรียนไม่สามารถที่จะเข้าใจสภาพของตนเอง

7. ถ้าโรงเรียนทุกโรงเรียนมีคุณภาพมาตรฐานใกล้เคียงกันการยกเลิกระบบการสอบเอนทรานซ์ น่าจะเป็นมติใหม่ที่น่าจะลองดำเนินการดู โดยใช้การคัดเลือก (Admission) ตามเกณฑ์ที่แต่ละสถาบันกำหนด

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยยังไม่ได้เจาะลึกในรายละเอียดของประเด็นการเอนทรานซ์ระบบใหม่ เช่นการเก็บคะแนนไว้ใช้ 3 ปี และการใช้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม และค่าตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ 10 % ซึ่งเป็นประเด็นที่น่าสนใจทำการวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของนิสิต นักศึกษาที่เข้าเรียนต่อเลย หรือทิ้งระยะ 1 ปี ทิ้งระยะ 2 ปี นอกจากนี้ควรมีการวิเคราะห์ความสูญเปล่าที่เกิดขึ้นด้วยสำหรับน้ำหนักของค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมและค่าตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ควรมีการวิจัย ติดตามผลนิสิต นักศึกษาที่เข้าเรียนในปีการศึกษา 2543 ว่ามีผลการเรียนเป็นอย่างไรเมื่อเปรียบเทียบกับปีก่อน ๆ และอาจเปรียบเทียบกับนักศึกษาที่เข้าเรียนในระบบคัดเลือกเข้า (Quota) ว่าแตกต่างกันหรือไม่

2. จากข้อค้นพบว่าขนาดโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับการได้ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม ดังนั้นควรมีการทำวิจัยในประเด็นนี้ซ้ำ โดยทำการศึกษาเปรียบเทียบว่าการให้ระดับคะแนนในปีการศึกษา 2542 แตกต่างจากปีการศึกษา 2543 หรือปีการศึกษา 2544 หรือไม่อย่างไรในโรงเรียนขนาดต่างกัน และในโรงเรียนเดียวกัน และดูแนวโน้มของเกรดว่าเพื่อหรือไม่

3. จากข้อค้นพบว่าการเอนทรานซ์ระบบใหม่มีผลกระทบต่อคุณลักษณะในการเรียนในการที่ดีขึ้น โดยเฉพาะในประเด็นการเห็นความสำคัญของคะแนนจิตพิสัย และความกังวลเกี่ยวกับเกรด ซึ่งในสองส่วนนี้ครูผู้สอนเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องอย่างมาก น่าจะได้มีการศึกษาการให้คะแนนจิตพิสัยของครูผู้สอนแต่ละรายวิชาว่ามีรูปแบบลักษณะใด มีความเหมาะสมหรือไม่เพราะครูมีการเปลี่ยนแปลงระดับคะแนน โดยอาศัยปัจจัยหลายประการ ถ้าการเปลี่ยนแปลงของครูนั้นกระทำอย่างเหมาะสม ถูกตามหลักวิชา และเป็นที่ยอมรับของผู้เรียน ผู้ปกครองขอกกล่าวที่ว่า ครูมีคะแนนพิศวาส ครูมีความลำเอียง ครูขาดความยุติธรรม ก็อาจจะลดลง

4. จากข้อค้นพบเกี่ยวกับวิธีการให้ระดับคะแนนครูมีความเข้มงวดในการให้ระดับคะแนน 4 ร้อยละ 6.5 และหลีกเลี่ยงการให้ระดับคะแนน 0 ร้อยละ 13.7 นับเป็นประเด็นที่น่าจะได้มีการทำวิจัยว่ามีสาเหตุใด หรือแนวคิดของครูที่ให้ระดับคะแนนแต่ละคนเป็นอย่างไร เครื่องมือที่ครูใช้

วัดครูมีความเชื่อว่าสามารถวัดได้จริงระดับใด การให้เกรด 0 จะส่งผลกระทบต่อในประเด็นใดบ้าง
ควรมีการแก้ไขระเบียบวัดผลในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือไม่อย่างไร

